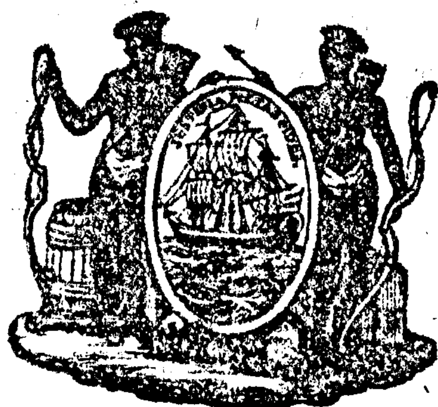
A°. 1839. N°. 36.

VRIJDAG, DEN 3den MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *Mei* 1839.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen moet wegen 5 Oncen en 1 Lood. — en

Dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *Mei* 1839.

(19281) Alzoo LAURENS ARON DE MESQUITA, zoo voor zich, als in qualiteit van Generale Gemagtigden van zijnen Broeder ISAAC JACQUES DE MESQUITA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van den Grond *de Nieuwe Hoop*, gelegen in de divisie *Saramacca*, van gemelden Grond af- en op de privé- namen van ISAAC JACQUES DE MESQUITA en LAURENS ARON DE MESQUITA over te doen schrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd; door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

***UITTREKSELS** uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Maart 1839.*

Hollandsche Berigten.

AMSTERDAM, 16 Februarij.

Met huivering verhalen wij de vreeselijke misdaad, die dezer dagen voor de assises van het dep der Maas in Frankrijk, algemeen afschuw verwekte. Een boer, Nicolaas Guyot, en zijne huisvrouw uit Gerauvilliers, zaten op de bank der beschuldigden en hoorden koel en als onverschillig over de vreeselijke zaken handelen, welke hen voor den regter gebragt hadden. Guyot was reeds vroeger eens gehuwd geweest en had uit zijn eerste huwelijk vier kinderen. De oudste dochter, alsmede de oudste zoon, ontvlugtten; de tweede dochter stierf en de laatste, de vierde, werd door hem op aanhitsen zijner tweede vrouw, die insgelijks onderscheidene kinderen had, doodgemarteld. Het meisje, Sedonie genaamd, was op haar vijftiende jaar hulpeloos, van koude, honger en morsigheid, met eene ketting om den hals, in eenen stal tusschen eene koe en een paard op vuil stroo gestorven alwaar zij door de wreedheid haars vaders eenige maanden lang opgesloten was geweest. Van haar negende jaar af ondervond de ongelukkige de vreeselijkste mishandelingen, en de talrijke getuigen, die tegen den onnatuurlijken vader en de afschuwelijke stiefmoeder optraden, verhaalden tooneelen, welke men als onmogelijk beschouwd zoude hebben. Het kind ontving haar voedsel altijd in eenen stal gelijk een hond, en werd mishandeld zoodra de vader of moeder het zagen. Eenmaal bond de oude Guyot haar de handen op den rug en hing haar met een ketting aan eenen balk in den stal; daarop nam hij een vierdubbel touw en eindelijk eenen ketting, en sloeg het kind zoo lang tot dat het letterlijk op het gansche ligchaam met bloed bedekt was. Een ander getuige had gezien, hoe de vader het meisje met eenen doorntak aan het bloeden gegeeseld had, omdat de ongelukkige uit den stal ontkomen was; daar het kind niet gaan konde, sloeg hij aan hetzelve eenen ketting om den hals en sleepte het zoo in den stal terug. Sidonie had derwijze honger moeten lijden, dat zij genoodzaakt was, gelijk een getuige gezien had, den mest in den stal te eten. De lijkverzorgeres had haar op hare legerplaats van verrot stroo in den hoogsten graad uitgemergeld, naauwelijks met vodden bedekt, met bevrozene ledematen en met wonden en lidteekenen aan het gansche ligchaam gevonden. De geneesheeren verklaarden dat de dood des kinds door gebrek aan verpleging, door allerlei ontberingen en door mishandelingen veroorzaakt was geworden. In de talrijk bezette geregtszaal bleef geen oog vrij van tranen behalve die der beide gedrochten, welke het kind vermoord hadden De gezworenen deelden de gevoelens des publieks, verklaarden de beschuldigden schuldig aan moord, en het Hof veroordeelde de beide onmenschen, de man en de vrouw, *ter dood.*

—Wij hebben heden berigten uit Londen ontvangen, waaruit blijkt 1o. dat het gerucht, door sommigen gemeld van eene verklaring van Sebastiani, als of Frankrijk geweigerd zoude hebben mede te werken tot de executie, onder de fabelen moet gerangschikt worden en 2o. dat men te Londen zeker meent te weten, dat ook Leopold, zoo het slechts eenigzins mogelijk is, de laatste voorstellen *onvoorwaardelijk* zal aannemen. Men mag zich dus meer dan ooit vleijen, dat deze zoo zeer ingewikkelde en langgerekte kwestie op eene vredelievende wijze zal beslecht worden.

Doch wee u Belgen, zoo gij, halsstarrig op den weg des tegenstands voortgaande, of verblind aan den leiband van woelgeesten en baatzuchtige volksmenners rondgevoerd, de hand der verzoening afslaat, welke u zoo liefderijk en grootmoedig door Nederland wordt toegereikt, — door dat Nederland, zoo lang door u bitter geterg d en diep verguisd, doch hetwelk thans dien hoon en die verguizing gaarne vergeten en zich nieuwe en aanmerkelijke opofferingen getroosten wil tot behoud van den vrede in Europa. Wee u, zoo gij de opregt naar u door Nederland uitgestrekte broederhand versmaadt; onberekenbaar groot zullen de gevolgen van uw gedrag zijn, en het door uw toedoen deerlijk geschokte Europa zal den roekeloozen bewerker van een tijdvak van rampen het allereerst het gewigt van zijne wraak laten gevoelen.

— MEYEL, prov. Limburg, 15 dezer. Ten dagen van het Carnaval heeft alhier een treffend ongeluk plaats gehad. Des Zondags te voren hadden eenige ingezetenen dezer gemeente, in eene vrolijke bijeenkomst, zich zeer ten voordeele van het Holl. gouvernement doen hooren, en onder het zingen hoorde men telkens algemeen het *Oranje boven!* uitroepen. De Belgische douanen hebben dit willen wreken, en op den 12den dezer, een der ingezetenen, moorddadig met een geweer, geladen met hagel, doorschoten, zoodat hij niet buiten gevaar is.

Dit strekt dus weder ten bewijze dat de geest der Limburgers in geenen deele van het gevoelen is, hetwelk d'Ansembourg de Parijzenaars heeft willen diets maken.

— Werd het betreurd, dat bij de uitgave der *Rijmkronijk van Jan van Heelu*, door den Heer Willems, in Belgie, de aanteekeningen van wijlen den Heer van Wyn gemist werden, die toch een schat van taal-, geschied en oudheidkennis bevatten, en welke aanteekeningen, vooral door de zorg van 's Rijks Archivarius, de Jonge, behouden zijn, — men verneemt thans, dat twee studenten ter Leidsche Hoogeschool, de Heeren W. Jonckbloet en A. W. Kroon, beide ijverige beoefenaars onzer oude Letterkunde, den *Apparatus* van den Wyn voor den *Helu* tot den druk gereed hebben gemaakt, en dat Z M dezer dagen, den Heer A. D. Schinkel, Boekdrukker alhier, autorisatie heeft verleend tot de uitgave daarvan.

— De *Staats Courant* van 8 dezer bevat een berigt van Z. Exc. den Minister van financien dd. 6 dezer, betreffende eene negociatie tot te geldemaking van 5 pCts. losrenten ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen, en wel ten bedrage van *veertien Millioen Guldens*, blijvende de beschikking over de verdere vijf Millioenen, bij de wet van 22 December 1838 toegestaan, nog gedurende zes maanden door de Regering aangehouden.

Uit dit berigt blijkt dat de nieuw uit te geven stukken geheel gelijk zullen zijn aan de vroeger uitgegeven, edoch genot van renten van af 1o Januarij 1839 hebben. De inschrijvingen zullen op 4, 5 en 6 Maart e. k. bij de Nederlandsche Bank en bij de Agenten van den Rijks-Kassier geschieden. De stortingen hebben plaats op 18 Maart 10 pCt., op 1 Mei, 15 Junij en 15 Augustus telkens 20 pCt. en op 5 October 30 pCt., met korting op den laatsten termijn van de drie maanden rente van 1 Januarij tot ultimo Maart. Bij vervroegde betaling genieten de inschrijvers eene korting van 5 pCt. in het jaar over het vroeger betaalde. De courtage aan Makelaars, enz., is ⅛ pCt.

Duitsche Berigten.

Berlijn, 5 Februarij.

Gisteren namiddag tusschen 12 en 2 ure heeft hier de eerste hofsledevaart dezes jaars plaats gehad, dezelve was door prins Albert ingerigt. Verscheiden duizend nieuwsgierigen stroomden uit alle gedeelten der stad naar de Dorotheen- en Fridrichstadt, door welke de optogt zijnen weg zoude nemen, die dan ook omstreeks 1 ure onder trompet-muzijk van prins Alberts paleis in beweging geraakte. Alle straten, door welke de stoet passeerde, te weten de Koch- en de Friedrichstraat, langs de Linden, door het Koninklijke paleis, rondom het museum, verders langs de Linden, de Brandenburgerpoort uit, door den Tiergarten, de Potsdammerpoort in, door de Leipziger- en Charlottenstraat wederom naar de Linden, en van daar langs de Wilhelmstraat naar het paleis terug, alles was met menschen opgevuld, alle vensters waren geopend en met toeschouwers bezet, alsof men midden in den zomer was. De sledevaart werd geopend met eene slede van zes paarden, in welke het muzijkkorps van het regement kurassiers der garde was gezeten, dat aangename fanfares deed hooren; hierop volgde des prinsen stalmeester te paard en daarna de hofmaarschalk van den prins, de generaal von Stockhausen, in zijne slede. Nu volgden, ieder voorzien met vier voorrijders, de prachtige slede van prins Albert met de kroonprinses, de kroonprins met prinses Albert, prins Willem met prinses Karel prins Karel met prinses Willem, prins August met de prinses von Lieuitz, prins Waldemar met prinses Maria; in het geheele bestond de trein uit 44 sleden, getrokken door uitgekozen paarden, wier schitterend tuig en sierlijk gekleede bereiders een wezenlijk prachtig schouwspel opleverden. De togt, die door fraai weder en eene magtig koude temperatuur werd begunstigd, werd met een dejeuné op het paleis van prins Albert besloten.

Ook ons studentenkorps zal eene sledevaart houden, die in luister alle vroegere moet overtreffen.

Mengelingen.

PAUS LEO DEN XII EN DE FRANSCHE SCHILDER GUÉRIN.

De gezondheid van den Heer Pierre Guérin, Directeur der *Fransche* Schilderschool te *Rome*, verwekte, eenigen tijd geleden, groote bezorgdheid. Ook de H. Vader nam het levendigst deel in zijnen toestand, en zond dagelijks naar de *Villa Borghesa* een' dienaar van zijn Huis, om naar hem te vernemen. Doch de vereerende blijken van 's Pausen belangstelling bepaalden zich daarbij geenszins. Immers, toen de Geneesheeren verklaarde, dat de patiënt in dringend levensgevaar verkeerde, behaagde het hem te bevelen, dat den Heer Guérin *het laatste Oliesel der Kardinalen* wierd toegediend. Dienvolgens trok al de Geestelijken in processie van *St. Pieter* naar de woning des zieltogenden. Geheel *Rome* werd, met klokkengelui, opgeroepen, om het godsdienstig tooneel bij te wonen, hetwelk den *Franschen* kunstenaar, in zijne laatste oogenblikken, tot den rang van de Vorsten der Kerke stond te verheffen. De plegtigheid werd dan ook met de gewone praal volvoerd. De Prelaten, de Geestelijken der verschillende Broederschappen, alle vrome Pelgrims, de Pauselijke soldaten, de burgers der zeven heuvelen, allen vergezelden dezelve. De Heer Guérin, uiterst gevoelig voor dit blijk van ongemeene onderscheiding, herstelde; de Paus deed hem deswege gelukwenschen, en reeds maakte hij zich gereed, om denzelven te gaan bedanken, toen hem, van wege de Kanselarij van Leo den XII, eene onkostrekening werd ter hand gesteld van de Ceremonie van het laatste Oliesel! De artikelen van het factuur doorloopende, vond hij zoo veel aan was, zoo veel voor de Monsignori, zoo veel voor een aantal andere kleine onkosten; zoodat de eer, van als een Kardinaal behandeld te zijn, hem op ongeveer 500 francs te staan kwam! Het gelukte hem, wel is waar, eenigen afslag te verkrijgen; maar hij vond zich echter genoodzaakt, eene som te betalen, gelijk staande met het Hoofd eener Gemeente, of een' Bisschop *in partibus*.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Nd. Am. Brik *Spartan* Kapt. T. Swenson, van Boston; hebbende 28 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Amazon*; Kapt. T. J. Foster, van Boston; hebbende 34 dagen reis.

Den 29sten, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. M. Giaimo, van Berbice; hebbende 8 dagen reis.

Advertentiën.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch gekoperd Schooner Kofschip *Antonia*, Kapt. Evert Speelman. — Adres bij J. L. Gellec. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewyk Anthonie*, Kapt. Renk Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 5 Mei.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Clasina Adriana*, Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 10 Mei.

Het Tweedeks Barkschip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijus. — Sluit 10 Mei.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip *Anna en Maria*, Kapt D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 15 Mei.

Het Tweedeks Barkschip *de Harmonie*, Kapt. J. H Henning. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 10 Mei.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.